

Raspored svetih misa kroz sljedeći tjedan

dan, svetac, blagdan	misna nakana	
NEDJELJA, 14. lipnja JEDANAESTA KROZ GODINU <i>Rufin, Valerije</i>	9.30	Za sve žive i pokojne župljane
	11.00	Za zdravlje Filipa Vukovića; za zdravlje Matije Cenevski
	18.30	† Ljubica i Milan Tonžetić i † iz ob. Tonžetić; † iz ob. Čubelić
PONEDJELJAK, 15. lipnja <i>Sv. Vid, mučenik</i>	18.30	† Margita i Petar Bajić; za zdravlje Filipa Vukovića; † Rozalija i Josip Marić
UTORAK, 16. lipnja <i>Aurora, Zlatko</i>	18.30	† Josip i Rozarija Marić; na nakanu za ob. Čičak; † Josip Gračner; † Ratko Grbavac
SRIJEDA, 17. lipnja <i>Terezija, Nevenka</i>	18.30	† Matko Tokić; † Franjo Zrinski
ČETVRTAK, 18. lipnja <i>Paula, Ljubo</i>	18.30	† Štefica i Zvonimir Brlić
PETAK, 19. lipnja PRESVETO SRCE ISUSOVO	18.30	† Josip Jambrec;
SUBOTA, 20. lipnja BEZGREŠNO SRCE MARIJINO	18.30	Za duhovna zvanja u našoj župi; † Ratko Grbavac
NEDJELJA, 21. lipnja DVANAESTA KROZ GODINU <i>Vjekoslav, Slavko</i>	9.30	Za sve žive i pokojne župljane
	11.00	† Zdenka Fuček; zahvala za uslišane molitve
	18.30	† Vjekoslava i Gabrijel Tkalec; † Ljubica i Mirko Kosić i † iz ob. Tonžetić

Izdaje: ŽUPA SV. TEREZIJE OD DJETETA ISUSA, Miramarska 92, 10000 ZAGREB
tel. 01/ 6170 525; internetska adresa: www.malaterezija.hr; e-mail: zupa@malaterezija.hr
Odgovorni urednik: vič. MARIO PAVIĆ, župnik
Uredništvo: dr. sc. Martina Kolar Billege i Gordana Jerkić, prof.
Suradnici: Damir Banić i Ivan Huzjak
Za potrebe crkve (župe), IBAN: HR2023400091110129755
Radno vrijeme župnoga ureda: od utorka do petka od 17.30 do 18.30 i od 19 do 19.30 sati

SVETA TEREZIJA
OD DJETETA ISUSA

TRNJANSKA RUŽA

Glasilo župe sv. Terezije od Djeteta Isusa
Miramarska 92, Zagreb
894. God XXII. 14. lipnja 2020.

Čisti pastiri za čistiji svijet

U današnjem evanđeoskom odlomku čitamo kako je Isus nastojao odgovoriti na potrebe svoga puka. Shvatio je da je najveći problem čovjeka u tome što nema pravih pastira na raspolaganju Bogu da vrše svoje poslanje Božjim autoritetom i na Božji način. Problem može biti i onda kad se ljudi ne daju voditi, već svedu svoj odnos s Bogom na svoj privatni odnos i na pojedinačna uvjerenja, zanemarujući činjenicu da je sam Bog providio vjerodostojan način odnosa između sebe i svoga puka. U tom smislu razumijemo Isusovu skrb za svoj narod koji je bio prepušten samome sebi jer nije imao pravih pastira, te zato Evanđelist opisuje kako se Isus sažalio nad njim "jer bijahu izmučeni i ophrvani kao ovce bez pastira". Isus traži rješenje za potrebe puka i odgovor na njihovo potraživanje, svjestan kako je radnika malo, a žetva velika. Ali odgovor ne može biti bilo kakav na problem nedostatka radnika u žetvi, jer žetva je Božja, to jest Božja je njiva na kojoj se radi. Nije smisao i cilj poslati bilo koga u žetvu, jer nestručan i neupućen radnik može napraviti mnogo više štete nego koristi. Zato je vrlo bitno da se moli od gospodara žetve da on svojim duhom nadahnjuje one koji će prihvaćati poslanje da ga što revnije i dosljednije vrše.

Zanimljivo je vidjeti kako Isus traži odgovor na ovaj problem. Evanđelist sveti Matej zapisa: Dozva dvanaesticu svojih učenika i dade im vlast nad nečistim dusima: da ih izgone i da liječe svaku bolest i svaku nemoć. Isus, dakle, šalje svoje učenike i daje im poslanje i ovlast da ga mogu ispuniti. Nije ih poslao da idu svojom snagom, ni mudrošću ni sposobnošću, već njegovom. Tako se i on očituje gospodarem žetve koji šalje radnike u žetvu Božju. A šalje one koje je sam osposobio za vršenje božanskoga poslanja. Oni su oni koje on kao Bog postavlja za pastire i nadstojnike svoga naroda da vode narod u ime Božje, što se događa od onda do današnjega dana po apostolima i njihovim zakonitim nasljednicima i suradnicima. Od tada svaki pastir treba imati odlike koje imaju apostoli koje izabra Isus. Ali uz odlike i dužnu ovlast i sposobnost biti žetelac na njivi Božjoj. A o čemu je točno riječ, vidi se iz spomenutoga retka. Primili su vlast nad nečistim dusima, da ih izgone i da liječe svaku nemoć i bolest u narodu. Doista, to je središnji dio poslanja Isusovih učenika koji mogu biti uspješni žeteoci na njivi Božjoj samo ako se trude primiti ovu ovlast nad nečistim dusima i ako je provode.

Što je vrijedilo za njih, vrijedi i danas kad smo gotovo pa uvjereni svi po redu da nema nečistih duhova. Počesto i sami pastiri – žeteoci Božji ne vjeruju da postoje takvi duhovi. Ili ih možda slabo prepoznaju i otkrivaju, te onda nisu od prave koristi svojemu puku. Jer umjesto da mu pomažu da se oslobodi od nečistoće i natruha ovoga svijeta, svojom mlakošću i duhovnom nespretnošću i nespremnošću, krivci su za padove i otpade mnogih duša od Boga. Počesto ni sami pastiri ne dopuštaju da ih Bog vodi, to jest da ih Krist Gospodin osposobi i osnaži do kraja za poslanje koje trebaju izvršiti, pa teško onda od vjernika mogu iziskivati da

se daju voditi njihovom riječju, duhom i iskustvom. Osim toga ima i onih koji su navikli uslijed ljudske slabosti na nečistoću ovoga svijeta kao nešto normalno, te je i ne uočavaju jasno. Umjesto da teže i ostvaruju savršenu čistoću, poradi Boga kojemu su postali poslužitelji, oni se naviknu na sivilo i mlakost ovoga svijeta, te tada ne uočavaju dobro prljavštine i nečistoće koje onda i njih zahvaćaju. Jer onaj tko ne promatra Božju čistoću, ne može otkrivati dobro nečistoće svijeta u koje nas navode nečisti duhovi. A kao što se ne može dobro vidjeti kroz prljave naočale tako isto i Božji puk ne može jasno pristupiti Bogu ako se pastiri ne trude oko čistoće svoga života. I kao što sunčevo svjetlo ne može jasno sjati kroz prljavi prozor, tako i Božje svjetlo kojem su svećenici prenositelji može biti izobličeno, prigušeno i ublaženo, umjesto da sjaji punim sjajem svakoj duši željnoj njegove ljubavi i topline.

Stoga se istinski pastiri trebaju odlikovati čistoćom duše, te po njoj biti djelotvorni i djelatni, jer je smisao njihova poslanja prenositi ljudima Božju čistoću. Doista, to može samo onaj tko daje sebe očistiti i biti Bogu potpuno na raspolaganju. Samo onaj tko je kušao Božju čistoću, može dobro uočavati nečistoće ovoga svijeta i izgoniti nečiste duhove koji drže svijet sebi u pokornosti učinivši ljude robovima nečistoće. Božji pak žetelac koji radi u žetvi Božjoj postaje pravim žeteocem ako u svome životu živi sukladno volji Božjoj, to jest ako živi razmatrajući Božju čistoću. Takav u svijetu uočava vrlo jasno djelovanje nečistih duhova, te sve čini da Božji puk upozori na njihove zamke i podvale, kao i na stanje života u prljavštini na koju se počesto ljudi naviknu. Jedino svećenik koji dopušta Kristu da mu bude sunce i svjetlo uspješno privodi duše Bogu, to jest sabire u Božju žitnicu, jer je i sam dopustio da ga Gospodin osposobi za svoju službu. Zato ne preostaje ni nama drugo nego u poniznosti moliti gospodara žetve da pošalje čistih i čestitih radnika u žetvu svoju kako bi ovaj svijet čistili od nečistih duhova i sigurno vodili Božji puk putem spasenja. (patrologija.com/cisti-pastiri-za-cistiji-svijet)

SVETKOVINA PRESVETOG SRCA ISUSOVA

Pobožnost Presvetom Srcu Isusovu istaknuto je obilježje suvremenog katoličanstva. Nalazimo ga kod srednjovjekovnih mistika, kao što su Julijana iz Norwicha, Francisca Rimski i sv. Bonaventura. U 16. st. njegovali su je kartuzijanci i kasnije isusovci. Sv. Ivan Eudes (17. st.) dao joj je teološki temelj. Poticaj za uvođenje blagdana Srca Isusova došao je iz francuskog grada Paray le Moniala prigodom ukazanja Srca Isusova sv. Mariji Margareti Alacoque 1675., ali tek je 1765. g. papa Klement XIII. dopustio slaviti blagdan Srca Isusova i to samo za one koji su izričito tražili. Bili su to poljski biskupi onoga vremena i rimska Nadbratovština Srca Isusova. Ubrzo su blagdan prihvatili redovnice Reda Pohođenja kojemu je pripadala sv. Margareta, cijeli Rim, potom biskupi i kraljica francuskog naroda, poglavari i članovi Družbe Isusove i tako se za kratko proširio gotovo u cijeloj Crkvi. Nakon što se blagdan Srca Isusova tako brzo proširio po mnogim biskupijama svijeta i vidjevši velike duhovne koristi od njegovog slavljenja, papa Pio IX. je 1856. g. posebnim dekretom odredio da se blagdan službeno slavi u cijeloj Katoličkoj

Crkvi, osobito s obzirom na potrebu zadovoljštine za grijeh. Misa i oficij odobreni su 1765. a općevažeći postali su 1856. Blagdan Presvetog Srca Isusovog slavi se u petak nakon blagdana Tijelova i stoga je lipanj mjesec Presvetog Srca Isusova. (zupa-duhasvetogajarun.hr)

BEZGREŠNO SRCE MARIJINO

Bezgrešno Srce Marijino je simbol Marijinih kreposti, vrlina, moralne čistoće, ljubavi prema Bogu i majčinske ljubavi prema čovjeku. Blagdan Bezgrešnog Srca Marijina slavi se dan nakon blagdana Presvetog Srca Isusova. Srce Marijino spominje se u Svetom pismu na više mjesta, neposredno ili posredno, npr. kada je starac Šimun prorokovao kako će Marijino Srce probosti mač velike boli i da će mnogo patiti. Opisujući događaje povezane s Isusovim rođenjem evanđelist Luka bilježi duboko ljudsku i vjerničku reakciju njegove majke: Marija u sebi pohranjivaše sve te događaje i prebiraše ih u svome srcu (Lk 2,19). Upravo to spominjanje Marijina srca u Lukinu evanđelju potaklo je kršćanske mistike srednjega vijeka da to unesu i u svoju pobožnost. Pobožnost Bezgrešnom Srcu Marijinom intenzivno se razvila u XVII. stoljeću, ponajviše djelovanjem svetog Ivana Eudesa, koji je utemeljio nekoliko vjerskih društava koja su promicala tu pobožnost. Prije njega pobožnost su širili i sveti Bernard, sveta Gertruda, sveti Thomas Beckett, sveti Bernardin Sienski i sveti Franjo Saleški. Marijina ukazanja u Fatimi s Bezgrešnim Srcem znatno su pridonijela širenju pobožnosti. Papa Pio XII. posvetio je 1942. cijeli svijet Bezgrešnom Srcu Marijinom, a papa Ivan Pavao II. obnovio je 1984. tu posvetu. Blagdan Bezgrešnog Srca Marijinog službeno je ustanovljen 1855. za cijelu Crkvu, a papa Ivan Pavao II. uzdigao ga je 1996. na obavezni spomendan. (zupajastrebarsko.hr)

Zupni oglasi

1. Radovi na obnovi i uređenju našega pastoralnog centra nastavljeni su unatoč svim nepogodama s kojima smo se susreli tijekom zadnja dva mjeseca te smo i za trajanja izolacije uslijed koronavirusa, u skladu s dopuštenjima, vrijeme iskoristili na dobro. U tome smo razdoblju osvežili naš zajednički prostor bojanjem zidova, renovacijom – brušenjem i lakiranjem drvenog poda na prezbiteriju i pristupnim stubama, popravili smo oštećenu i kupili novu indirektnu rasvjetu u glavnoj dvorani pastoralnoga centra te uredili ulazni pretprostor postavljanjem pločica i novoga otirača. Završeni su i radovi na sustavu grijanja i hlađenja, ali imamo još dug prema izvođaču radova 39 000 kn. U skladu s dosadašnjom praksom i potrebama zajednice, petkom ćemo nakon sv. mise prikupljati milostinju koja će u cijelosti biti namijenjena za potrebe našega župnog Caritasa. Milostinju ćemo prikupljati u košarice koje će biti na izlazu iz pastoralnog centra. Po završetku sv. mise košarice za milostinju držat će župljani, odnosno pastoralni vijećnici naše župe. Zahvaljujemo svima vama koji svojim priložima pomažete našoj župi. Svoje novčane priloge možete uplatiti na žiro račun župe **IBAN HR2023400091110129755**.
2. Prema Nadbiskupovoj odredbi, kod izlaza iz crkve postavljena je škrabica u koju možete staviti svoje priloge za ljude stradale u potresu.
3. Molimo sve župljane da se pridržavaju mjera i uputa dok se ne proglašuje kraj epidemije. I dalje se pričešćuje isključivo na ruku, a dolazi se na uobičajen način. Skupljanje milostinje ponovo se provodi na uobičajen način. Molimo vas da pazite na razmak.
4. U petak, 19. lipnja, euharistijsko je klanjanje u 18 sati;
5. Uzmite ponuđeni tisak: GLAS KONCILIA, MALI KONCIL, KANA, RADOSNA VIJEST i naš župni listić „Trnjanska ruža“.